

диш ли, зашто Божественна та честь, покѡй неговъ рече прорѡкъ о? Прѡчее оу-
вѣресе, зашто ѡнай Ѡ Бога що возстанѡ, началство ѣ на ѡзыцы те: понеже и
честьта оупокоеніе негово наименоваесе: а за ѡнова що дѡма послѡ: И воздвиг-
нетъ знаменіе въ ѡзыки, и соверѣтъ погибшыа Ісраїлєвы, и расточѣнныа Іѹди-
ны соверѣтъ [ст. ѡі.) пѡнапредъ ти го рѡкохъ, зашто не ѣднаждѡ, илѡ двѡждѡ
вы собрѡ, нѡ многажды, а вѡе пакѡ въ това непокрѣство ѡстанѡхте, послѡ
пакѡ се разсѡхте, въ коѡ то разсѡніе намѣрѡватесе и до сегѡ. Тѡа оубѡ
Ѡвѣтъ ти се даде Ѡ мене спорѣдъ твой те дѡмы: а акѡ ли ѡскашъ да разѡмѣшъ
їстина та на това прорѡчество, и ѡвно що знаменѡва, слѡшай: Таѡш, рече, гла-
голетъ ГДѡ: и вѣдетъ въ дѣнь ѡный кѡрень Ісѡсовъ, и востаѡй владѣти ѡзыки:
Ѡо ѣ кѡрень Ісѡсовъ? не ѣли моѡ та Владѡчица и Богорѡдица Марѡа, коѡ то
вѡше Ѡ колѣно то Ісѡово? и кѡй ѣ востаѡй владѣти ѡзыки, не ѣли Ісѡсѡ
Хрѡтѡсѡ, кѡй то се воплотѡ Ѡ немѡ? и зашто владѣѡ ѡзыцы, и зашто то ѡзыцы
те на неѡ оупокаѡтъ, ѡвнѡ видишъ: и зашто неговѡй о покѡй быде честь: а
покѡй неговъ за оупеніе то дѡма, сѡрѣчь за сметѡта, дѡто предаде дѡхъ, коѡ
висѡше на крѣстѡ а: и пакѡ дѡма прорѡкъ о веднаѡга, и вѣдетъ въ дѣнь ѡный: кѡй
дѣнь? Въ кѡй то стаѡа востаѡй владѣти ѡзыки: акѡ ли речѡшь ты, зашто
не дѡма за тѡа дѣнь, кажѡ ми за кѡй дѡма. Акѡ бы рѡкълаз чѡ за днѡ те
на скончѡніе то дѡма, трѡбаше прорѡкъ о да наименоѡва кончѡна: и това
Ѡнѡдѡ не мѡжешъ да го покажешъ: за това въ дѣнь ѡный, рече, приложѡтъ ГДѡ
показѡти рѡкъ своѡ. Ѡо значѡ, приложѡтъ ГДѡ? ѡе прѡїме ѡзыцы те, дѡто
ѡе се ѡвѡрнатъ: ѡе прилѡжи и Ѡ Ісраїла, ѡстинны те Ісраїлѡтане, коѡй то и за-
кѡнъ а добрѡ сохраниха, и камто хрѡстѡнство то оусѡрднѡ се восклѡниха, и чрѡзъ
вѣра та ги възѡа, сѡрѣчь ѡзѡра ги, и приложи ги въ хрѡстѡнството, не самѡ Ѡ
Іерѡсалѡмъ, нѡ и Ѡ всѡчки те країца на вселѣннаа Іѹдеѡ мноѡе мноѡжество все-
домѡвнѡ повѣрѡваха въ неѡ, и собрѡхасе съ ѡзыцы те въ ѣднѡ цѡрква. А ѡно-
вѡ що дѡма: Воздвигнетъ знаменіе въ ѡзыки, дрѡго не ѡбѡвѡлаѡа, нѡ честнѡй а
крѣстѡ, чрѡзъ коѡ то ѡе соѡере ко спасеніе Ѡриноѡенны те Ісраїлєвы, и Ѡрино-
кѣнны те Іѹдовы въ царство небѡсное. Акѡ ли пакѡ речѡшь, на коѡ мѣсто ко
кѡтѡй а завѣтъ крѣстѡ знаменіе се наименоѡва, слѡшай Давѡда, дѡто дѡма ко
ГДѡ, и прорѡчѡствѡва за крѣстѡ а: Сотѡри со мнѡю знаменіе ко бѡлѡго, и прѡ-
чаѡ. (пѡ. ст. ѡі.) Тѡа прорѡчѡства така са ѡзѡвѣстнѡ по дѡсѡк Божѡственаѡ
разѡмѣнѡа.

Ѣр. Прорѡкъ о дѡма собѡрнѡ, зашто ѡе потѡрси ѡзѡбѡены те, сѡрѣчь, ѡстаѡ-
лены те, и ѡстанѡкъ а на лѡдѡе те, а ты дѡмашъ, коѡй то Ѡстѡпѡха Ѡ закѡнъ а, и
повѣрѡваха ко Хрѡста, зарадѡ нѡхъ тамѡ дѡма: и какѡ ѣ възмѡжно това
такѡ да ѣ?

С. Зашто пѡше въ закѡнъ а: Прѡклатъ, ѡже не пребѡвѡетъ во вѡсѡхъ сло-
вѡсѡхъ закѡна сегѡ, ѣже творѡитѡ а (Ѣ. Мѡѡс. Ѣз ст. Ѣс.) Оубѡ коѡй то не сохрѡ-
наѡватъ закѡнъ а, не са достѡйни да сожитѡлствѡватъ съ ѡнѡа, що го сохрѡнаѡ-